

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Кубрат, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, I - ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Д. Великова

при участието на секретаря Вера Люб. Димова
като разгледа докладваното от Албена Д. Великова Административно
наказателно дело № 20223320200109 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производство по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. В. Д., ЕГН ***** от *** против Наказателно постановление (НП) № 22-0290-000085/15.03.2022 г. на ВПД Началник РУ в ОД на МВР–Разград, РУ Кубрат, с което му е наложено: административно наказание „Глоба“ в размер на 200. 00 лева, на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и административно наказание „Глоба“ в размер на 50.00 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушения на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „г“ от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че издаденото НП е незаконосъобразно и неправилно, постановено при нарушение на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. В представената в съдебно заседание молба-становище жалбоподателят твърди, че НП е неправилно и необосновано, тъй като нарушението по пункт първи не е описано от фактическа страна по начин, позволяващ на нарушителя да разбере в какво се обвинява, тъй като не е ясно защо АНО е приел, че водачът се е движил с несъобразена скорост, и преди всичко с кое обстоятелство не е съобразил скоростта на движение на управляваното от него МПС. Не е посочено какви

са били конкретните атмосферни условия, с които е следвало да се съобрази водачът, нито какво е било състоянието на пътя. Досежно вмененото му нарушение по пункт втори от НП, твърди, че неправилно е ангажирана наказателната му отговорност, тъй като за съставомерността на деянието по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „г“ от ЗДвП следва при ПТП да има пострадали хора. Поради това моли съда да отмени изцяло издаденото НП.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На въззивника е съставен АУАН серия АД № 46/28.01.2022 г. (бл. № 053556), за това че на 27.01.2022 г. в 13:50 часа, по път IV-23017 на км10+100 управлява лек автомобил „Дачия Логан“ с рег. № ***, собственост на „БСД Логистик“ ЕООД гр. Шумен, като при движение на хоризонтална крива в посока от гр. Кубрат към с. Прелез, не съобразява скоростта си със състоянието на пътя и атмосферните условия, излиза в дясно по посоката си на движение и се блъска в крайпътно дърво; като участник в ПТП не изпълнява задължението си да не премества превозното средство от местопроизшествието, като премества и събира частите от МПС, оставени след настъпването на ПТП. Актосъставителят квалифицирал нарушенията като такива по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „г“ и б. „д“. Настоящият АУАН е връчен на въззивника, който го подписал с възражението, че не е съгласен, че автомобилът се е движил с несъобразена скорост. В 14-дневния срок представил и писмени възражения по акта, в които описва, че излязъл от пътното платно, за да предотврати удар с насрещно движещ се в средата на пътното платно лек автомобил, при което управляваното от него МПС при навлизането в банката станало неуправляемо.

Във връзка с така подаденото възражение, АНО е предприел проверка и допълнително разследване. Въз основа на материалите по преписката и съставения АУАН, на 15.03.2022 г. АНО издал НП № 22-0290-000085, предмет на настоящата въззивна проверка.

АНО е издал атакуваното НП, в което изцяло е възприел описаната в АУАН фактическа обстановка и правна квалификация на нарушението и е

санкционирал въззивника налагайки му глоба в размер на 200.00 лева за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, на осн. чл. 179, ал. 2, предл. първо ЗДвП, а за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „г“ от ЗДвП му наложил глоба в размер на 50.00 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 (един) месец, на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото писмени доказателства – преписката по АНП, вкл. АУАН, докладни записки, протокол за ПТП, справка от ЕЕН 112, протоколи за предупреждение и др. и от гласните доказателства – показания на св. Н. и св. И., и двамата полицейски служители при РУ–Кубрат, които съдят кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна страна – ФЛ, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Не е спорно, че Наказателното постановление и АУАН са издадени от компетентни органи – съответно – ВПД Началник РУ в ОД на МВР–Разград, РУ Кубрат и младши автоконтрольор. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 12 от ЗДвП наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

По точка първа от НП

Съдът, противно на изразената в жалбата позиция, намира, че както в АУАН, така и в НП са описани всички признаци на състава на първото

нарушение, което не затруднява правото на защита на обвиненото лице: посочени са датата и мястото на извършване на нарушението, както и факта на извършеното нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, с което се изчерпват елементите от състава на нарушението.

Съдът счита, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение. Знаейки, че в отворените за обществено ползване пътища водачите са длъжни при избиране на скоростта си на движение да се съобразяват със състоянието на пътя и атмосферните условия, съгл. чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и движейки се с несъобразената за пътната обстановка скорост е допуснал ПТП, с което е осъществил състава на посоченото по-горе нарушение.

В случая не е необходимо да се посочат данни, каква е била конкретната скорост на движение на жалбоподателя. Съгласно чл. 20, ал. 2, изр. посл. от ЗДвП водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението, т.е. нормата предписва поведението, което следва да имат водачите на ППС с цел осигуряване безопасността на движението. След като скоростта, с която се е движел е направила невъзможно спирането на управляваното от него ППС и от това е настъпило пътнотранспортно произшествие, то същата не е била съобразена.

Съдът намира, че правилно АНО е приел, че въззивникът е нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Всеки правоспособен водач има задължение да се движи по начин, съобразен с конкретните пътни условия, като е длъжен да спазва предписанието на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, да управлява автомобила с такава скорост, която да бъде съобразена с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие; водачът е длъжен да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност за движението. Съгласно задължителното за съдилищата Тълкувателно решение № 28 от 28.XI.1984 г. по н. д. № 10/84 г., ОШК, водачът на МПС е длъжен да съобрази скоростта на движението не само с примерно посочените от чл. 20, ал. 2 от ЗДвП фактори, но и с всички други затруднения и препятствия в движението,

произтичащи от пътните условия и ситуации, знаците, маркировката, психофизиологическото състояние на водача и всички други отрицателно действащи фактори, като намаляването на скоростта е в зависимост от степента на опасността-колкото опасността е по-голяма, толкова скоростта трябва да бъде по-малка, като при пътни условия и ситуации, когато движението и с минимална скорост създава опасност за настъпване на произшествие, водачът следва да спре. Следователно, разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП съдържа примерно, а не изчерпателно изброяване на факторите на пътната обстановка, които имат значение за избиране на съобразена скорост за движението. Величината на скоростта трябва да бъде в зависимост от отрицателното влияние на тези фактори. Колкото повече и по-неблагоприятни са те в пътната обстановка, толкова по-малка трябва да бъде скоростта на движението в сравнение с максимално предвидените такива по чл. 73 от ППЗДвП. Скоростта не се избира от водачите произволно, а се обуславя от конкретните пътни и атмосферни условия. Предвид изложеното, скоростта на въззивника се явява „несъобразена“, тъй като е била неподходяща на конкретните атмосферните условия и на другите обективно посочени в чл. 20 от ЗДвП неблагоприятни фактори, независимо от конкретния ѝ размер, щом движението със същата е довело до настъпване на ПТП с причиняване на материални щети.

Правилно административнонаказващият орган е приложил и санкционната норма – чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, тъй като именно в нея е предвидена санкцията за водач на МПС, който поради движение с несъобразена скорост, причини пътно-транспортно произшествие, каквото именно виновенно поведение от страна на въззивника е налице.

Предвиденото в тази законова норма наказание е „глоба“ от 100 до 200 лв. При индивидуализация на наказанието обаче наказващият орган не е съобразил всички обстоятелства, визирани в чл. 27, ал. 2 от ЗДвП, като не е посочил защо е наложил наказание в предвидения от закона максимум. Поради това съдът намира, че размера на наказанието „глоба“ следва да бъде намалено до средния размер предвиден в санкцията на закона, а именно 100 лв., като така определено административното наказание е съответно на извършеното нарушение и адекватно би изпълнило целите на чл. 12 от ЗАНН.

По точка втора от НП

По отношение на възражението на жалбоподателя, че деянието по т. 2 от процесното наказателно постановление е квалифицирано като такова по чл. 123, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, която се отнася до задължение на водач на МПС, когато при произшествието са пострадали хора, съдът намира за основателно. Действително няма спор, че допуснатото пътнотранспортно произшествие е с материални щети, а не с пострадали хора. Описаното в АУАН като второ нарушение се отнася за неизпълнение на задължението на водач на МПС да остане на мястото на ПТП-то до пристигането на органите на МВР, като цифрово е квалифицирано като нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, което се отнася за случаите, когато при произшествието са пострадали хора. В съставеното въз основа на процесния АУАН, НП нарушението по т. 2 е описано „като участник в ПТП не изпълнява задължението си да не премества превозното средство от местопроизшествието, като премества и събира частите от МПС, оставени след настъпването на ПТП“. Видно е, че административнонаказващият орган е възприел, че извършеното касае ПТП при което няма пострадали хора. В т. 3 на ал. 1, чл. 123 от ЗДвП са посочени хипотезите отнасящи се за ПТП, при което са причинени само имуществени щети, какъвто е настоящия случай. Видно е, че между така описаното нарушение от фактическа страна и посочената за нарушена норма е налице противоречие, което безспорно затруднява защитата на жалбоподателя, още повече, че такова нарушение му е вменено и с АУАН. При описанието на нарушението по т. 1 от НП е видно, че се касае за ПТП с материални щети, но това обстоятелство не е описано като признак от състава на нарушението по т. 2 от НП. От друга страна деянието описано в т. 2 е квалифицирано по чл. 123, ал. 1, т. 2 от ЗДвП – такова, при което има пострадали хора, каквито факти не се събраха по делото и каквото не се съдържа в описанието на нарушението по т. 2 от НП. Всичко това обуславя незаконосъобразността на НП по отношение на второто нарушение. Посоченото неясно описание на нарушението извършено от жалбоподателя е нарушение на разпоредбите на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е съществено процесуално нарушение нарушаващо правото на защита на жалбоподателя.

Предвид горното съдът намира, че НП в частта, с която е наложено административно наказание на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП следва да бъде изменено, а в частта, с която е наложено наказание на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП следва да бъде отменено, поради което и на основание

чл. 63, ал. 5 ЗАНН и чл. 63, ал. 7, т. 2 ЗАНН,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0290-000085/15.03.2022 г. на ВПД Началник РУ в ОД на МВР–Разград, РУ Кубрат, В ЧАСТТА, с която на Б. В. Д., ЕГН ***** от *** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лв. на основание чл. 179, ал. 2, предл. 1 от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, като НАМАЛЯВА размера на наказанието „Глоба“ от 200 лева на 100 лева.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0290-000085/15.03.2022 г. на ВПД Началник РУ в ОД на МВР–Разград, РУ Кубрат, В ЧАСТТА, с която на Б. В. Д., ЕГН ***** от *** е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50 лева и лишаване от правоуправление за срок от един месец на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „г“ от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____